

Скърбна картина е прѣдставлявало с. Гюнелийска-Махала! То било обвзето отъ всички страни съ пламъци, които освѣщавали дори и цѣлата околностъ

Около това страшно пожарище и купове отъ обезобразенитѣ хладни трупове, казватъ, Турската войска дълго врѣме се била прѣдавала на адски оргии и пѣкленни тържества.

По сѣщия начинъ Турцитѣ бѣха опустошили повече отъ 20 села, а населението имъ исклали. Отъ седемтъхъ хиляди събрани въ Гюнелийска Махала едвамъ можали да се избавятъ отъ общата участъ 800 человекъ.

Сюлейманъ-Паша съ своята 45 хилядна армия, закалена въ боеветѣ съ Черногорцитѣ все по-вече и по-вече се приближаваше къмъ Стара-Загора.

— „Зарвались“, казваха Русскитѣ офицери. Много се втурнахме въ страната, а да отстѣпимъ сега безъ бой е немислимо.

Наистина, немислимо бѣше сега да се отстѣпи, слѣдователно, Българскитѣ опълчници тукъ, — при Стара Загора, трѣбваше да се кръстятъ „огнемъ и мечемъ“. Тукъ тѣ трѣбваше да възкресятъ воинственната слава на своитѣ храбри прадѣди и да покажатъ на свѣта, че българския народъ е достоенъ за по-добра участъ.

Говореше се, че Генералъ Гурко съ отрядъ отъ около 12—15 хиляди души, съ артиллерия и конница настѣпвалъ отъ Хайнъ-Боазъ къмъ Нова-Загора.

Опълчението напустна бивуака и се расположи на възвишенността, къмъ истокъ отъ града, гдѣто то зае позиция за случай на бой. Значи, започна да мирише на барутъ. Опълченцитѣ се съживиха.

— Наближава момента, когато ще се счепкаме съ нашитѣ тирани, казваха опълченцитѣ.

Напротивъ, гражданитѣ бѣха умислени и исплашени.

17 Юлий. Дружинитѣ напустнаха възвишенността и се расположиха на старитѣ си мѣста на бивуака, но палаткитѣ не бѣха растегнати.